ماشینی کردنِ کشتِ گندم، کاهشِ ۴۰ درصدیِ نیروی کار و ۲۵ درصد صرفه‌جویی در آب

کشاورزانِ دامنه‌ی سرخه‌دره و ۱۴ روستای آن، در ۱۵ سال گذشته ۴۰ درصد از نیروی کار خود را از دست داده‌اند. در همین مدت، تولید گندم در ۱۲۰ هکتار زمین آبی این منطقه تقریباً ثابت مانده است. دلیل اصلی، مهاجرت جوانان به شهرها برای کار در کارگاه‌ها و ساختمان‌سازی است. اکنون، با ماشینی شدن کاشت و برداشت، بسیاری از کشاورزان امیدوارند که بتوانند بدون استخدام کارگر فصلی، زمین خود را کشت کنند.

به گزارش خبرنگار ما از سرخه‌دره، در ۱۵ سال گذشته ۴۰ درصد از نیروی کار خود را از دست داده‌اند. در همین مدت، تولید گندم در ۱۲۰ هکتار زمین آبی این منطقه تقریباً ثابت مانده است. دلیل اصلی، مهاجرت جوانان به شهرها برای کار در کارگاه‌ها و ساختمان‌سازی است. اکنون، با ماشینی شدن کاشت و برداشت، بسیاری از کشاورزان امیدوارند که بتوانند بدون استخدام کارگر فصلی، زمین خود را کشت کنند.

تا پیش از این، کشت یک هکتار گندم به‌طور متوسط ۱۸ نفر-روز کار نیاز داشت. با ورود کمباین و بذرکار مستقیم، این عدد به ۷ نفر-روز رسیده است. یعنی در زمینی که پیش‌تر ۱۸ نفر کار می‌کردند، امروز ۷ نفر کافی است. صرفه‌جویی در آب نیز چشمگیر است. کشاورزان می‌گویند آبیاری نوبتی و کنترل‌شده، همراه با کاهش علف‌های هرز، باعث شده مصرف آب در هر هکتار حدود ۲۵ درصد کمتر شود.

با این حال، همه‌ی اهالی از این تغییر خشنود نیستند. بسیاری از زنان روستا که پیش‌تر بخشی از درآمد خانواده را از راه کار فصلی تأمین می‌کردند، اکنون با کاهش فرصت‌های شغلی روبه‌رو هستند. برخی از آنان پیشنهاد داده‌اند که دست‌کم بخشی از کارهای باقی‌مانده، مانند وجین دستی و جمع‌آوری محصول، به آنان سپرده شود. تاکنون هیچ توافق رسمی در این زمینه انجام نشده است.

**کشاورزانِ دامنه‌ی سرخه‌دره و روستاهای اطرافش